

K E R K B L A D

September 2020

33^e jaargang nr. 9

In dit nummer:

- Interview met ds. Wilma van Rijn
- Solidariteitskas en Kerkrentmeesterlijk Quotum 2020

Kerkdiensten

Reserveringen voor de eerstvolgende kerkdienst zijn mogelijk vanaf maandag 12.00 uur t/m vrijdag 12.00 uur. Dit kunt u telefonisch doen bij onze scriba Heleen Broerse.

Als alle ruimte al bezet mocht zijn, dan komt u als eerste in aanmerking voor de dienst in de week daaropvolgend.

Zondag 6 september

Protestantse Kerk	10.00 uur	mevr. ds. N. van Voornveld uit Capelle aan de IJssel
-------------------	-----------	---

Zondag 13 september

Protestantse Kerk	10.00 uur	mevr. ds. W.A. van Rijn
-------------------	-----------	-------------------------

Zondag 20 september

Protestantse Kerk	10.00 uur	ds. R. Wattel uit Hoofddorp
-------------------	-----------	-----------------------------

Zondag 27 september

Protestantse Kerk	10.00 uur	ds. W. Zaagsma uit Hillegom
-------------------	-----------	-----------------------------

Zondag 4 oktober

Protestantse Kerk	10.00 uur	ds. R.J. Bakker uit Amsterdam
-------------------	-----------	-------------------------------

Oppasdienst

I.v.m. de coronamaatregelen is er geen oppasdienst.

TER OVERDENKING

Met andere ogen

In de pastorie aan de Polanenstraat is in eerdere tijden een keuken geplaatst voor een lange predikant. Dat vraagt van mij dus even wat aanpassingen aangezien ik niet zo groot ben.

Robert, mijn vriend is wel wat langer dus hij loopt wat minder tegen problemen aan dan ik. En aangezien hij nog steeds vanuit huis werkt is hij inmiddels 'baasje' keuken. Hij weet waar alles staat en schiet mij te hulp als ik ergens niet bij kan.

Een tijdje terug heb ik de gordijntjes verwijderd en het zonlicht laten binnenkomen.

Als ik de afwas doe heb ik nu uitzicht naar de oprit en de wolken in de verte. Verrukt met het resultaat riep ik Robert naar de keuken te komen en vroeg: "Vind je het ook niet een enorme verandering?"

Zijn enthousiasme was op zijn minst gezegd bekoeld te noemen. Hij zag wel dat het wat lichter was geworden, maar keek nog steeds tegen de keukenkastjes aan. Hij begreep dus ook niet echt mijn verrukking. Tot hij even 20 centimeter door zijn knieën zakte. Hij keek letterlijk op mijn niveau naar de wereld en dat ziet er toch heel anders uit.

Hetzelfde gebeurt trouwens wanneer ik op een laddertje of krukje ga staan wanneer er iets op hoogte gebeuren moet. Nu weet ik natuurlijk al jaren dat ik niet zo lang ben, maar vaak ben ik me daar helemaal niet van bewust. Ook sta ik er vaak niet bij stil, welke invloed mijn lengte heeft op de manier waarop ik de wereld zie.

En toen dacht ik: “Is dat niet op vele vlakken zo in het leven?”

We zijn ons er bijvoorbeeld meestal niet van bewust dat onze opvoeding, opleiding, ervaringen in het leven ons een bepaald perspectief hebben gegeven. Dat het invloed heeft op hoe wij naar de wereld om ons heen kijken. Dat de manier waarop ons leven is ingericht invloed heeft op de manier waarop we met elkaar omgaan, waar onze waarden liggen, hoe ons geloof is gevormd.

En we nemen de manier waarop wij de wereld zien ook als de norm. We staan er simpelweg vaak niet bij stil dat iemand anders misschien vanuit een heel ander perspectief kan leven. Ook niet in onze communicatie.

Toch lijkt het de laatste maanden alsof die vanzelfsprekendheid op allerlei manieren aan de kaak wordt gesteld. Zo begon men vragen te stellen in hoeverre je nog lijfelijke vergaderingen nodig hebt op kantoor. Maar ook de manier waarop wij in West-Europa over minderheidsgroeperingen spreken werd met grote demonstraties ter sprake gebracht. Ook de manier waarop we omgaan met een nieuw virus zorgt voor veel vragen, ook in onze plaatselijke gemeente.

Oude vertrouwde gebruiken, rituelen en activiteiten werden in eerste instantie stopgezet. We hadden er respect voor, want het was maar iets tijdelijks. Maar nu willen we weer dingen doen, we willen elkaar weer ontmoeten. En dus staan wij samen als gemeente voor lastige vragen. Voor de één zijn alle regels en besluiten veel te streng, met een beetje aanpassen kan er veel. Een ander is voorzichtig, wil het allemaal eens rustig aanzien. En weer anderen zijn bang, omdat ze in een risicogroep vallen bijvoorbeeld. En tussen al die perspectieven proberen we als gemeente de juiste koers te bepalen. Waarin we de vrijheid ervaren om gemeenschap te zijn, maar ook zo veel mogelijk de gezondheid willen garanderen voor onszelf en de ander.

Juist nu wordt er van ons allemaal gevraagd om eens een paar centimeter door de knieën te zakken, of even op een krukje te staan. Zodat we het perspectief van de ander ook even zien. Want wanneer we dat doen behouden we de mildheid voor elkaar, leren we van elkaar, kunnen we met elkaar vreugde en enthousiasme, maar ook verdriet en angst delen.

Ds. Wilma van Rijn

BERICHTEN UIT ONZE GEMEENTE

Wij gedenken:

TRIJNTJE HILLEGONDA (TINI) DAMAN-BERNHARD

21 FEBRUARI 1935 – 16 JULI 2020

Tini werd geboren in een hecht gezin dat een basis was voor een leven omringd door haar geliefde familie. Zij hield van familiebijeenkomsten en was dankbaar voor alle zorg en liefde die zij van haar familie ontving.

Ze was een vrolijke, positief ingestelde vrouw met warme belangstelling voor allen om haar heen. Daarin was ze trouw en zorgzaam. Ook in de kerk mochten velen haar zo leren kennen. Tini legde makkelijk contacten en had voor een ieder een vriendelijk woord.

In de laatste jaren van haar leven werd Tini geconfronteerd met de moeiten van het leven. In 2007 moest zij afscheid nemen van haar geliefde man Jan, maar Tini behield haar positiviteit. Ook toen door lichamelijke beperkingen haar leven moeilijker werd, probeerde ze er het beste van te maken.

In die positiviteit lag Tini's geloof verscholen. Zij vertrouwde op een God die niet alleen laat. Zij stelde daar ook vragen bij want Tini was niet naïef.

In al die vragen bleef voor Tini voorop staan dat God een rol speelde in haar vragen en in de antwoorden die zij zocht. God had voor Tini alles te maken met haar leven, met haar vragen en haar antwoorden. God was voor haar de God die zich openbaarde in de verhalen van de Bijbel over liefde en leven, de God die zich openbaarde in de liefde van haar man, van haar familie, van de mensen om haar heen.

God was de kracht in haar leven, de bron om uit te putten. Zoals Tini koos voor die regels op de rouwkaart, uit het lied van Johannes de Heer: Als g' in nood gezeten, geen uitkomst ziet, wil dan nooit vergeten God verlaat u niet!

Op 16 juli ging Tini over de drempel van het lijden heen in het vertrouwen in die God, die niet zal verlaten, waar altijd uitkomst is. De God die na de nacht en over de dood heen een nieuwe dag, een nieuw leven laat aanbreken.

Op 24 juli werd Tini begraven in Zwanenburg en werd zij uit handen gegeven in het vertrouwen dat zij geborgen is bij die God, bij haar God.....

Onze gedachten en gebeden gaan uit naar de familie en allen die Tini zullen missen. We wensen hen Gods troost en sterkte!

CATHALINA (LIEN) VAN HOUWELINGEN

8 NOVEMBER 1925 – 13 JUNI 2020

Op 13 juni 2020 overleed Lien van Houwelingen. Lien was een geliefde zus, schoonzus, tante, buurvrouw van de Houtrakkerweg, medebewoner van Eigen Haard en lid van onze protestantse gemeente.

Haar leven stond in het teken van de zorg voor de ander. Ze was daarin heel trouw, evenals in alles wat zij deed voor de kerk. Ze zette zich in bij allerlei activiteiten,

bezocht ouderen en zieken en maakte jarenlang de gekalligrafeerde kaarten voor dopelingen.

Lien was een vrouw die makkelijk contacten legde en graag contacten onderhield. Ze had altijd een praatje, een mooi verhaal over wat ze had beleefd, kort of al heel lang geleden, en had humor.

De laatste maanden van haar leven had Lien het moeilijk. Haar geest werd minder helder, de adem werd haar steeds meer benomen en haar lichaam werd steeds zwakker. Het werd een tijd waarin ze alle contacten moest missen, waarin de verhalen niet meer verteld konden worden en er steeds minder vreugde voor haar was.

Wat in die moeilijke periode bleef was haar geloof. Haar bijbel, de kerkdiensten op de televisie, de Kerkbrieven en de lieve kaarten van mensen met mooie woorden waren haar lichtpuntjes. Zij bleef vertrouwen dat God haar nabij wilde zijn, ook in deze periode, net als in haar hele leven.

Op vrijdag 19 juni hebben wij Lien begraven in Zwanenburg. In de dankdienst die daaraan vooraf ging, stonden we stil bij de tekst die Lien zelf uitzocht voor deze dag: *“Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, maar straks staan wij oog in oog. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen, zoals ik zelf gekend ben.”* (1Kor.13:12)

Lien, tante Tina, durfde het aan om daar in te geloven, daarop te hopen. Ook al zien wij niet alles helder en begrijpen wij niet alles, God zal ons laten kennen zoals wij door Hem gekend zijn. Woorden die Lien vertrouwen gaven om uit te leven en te kunnen sterven, te gaan over de grens van raadselen, van dit leven naar het Andere Leven.

Het mogen voor ons allen woorden zijn van troost: God wil een ieder kennen want Zijn liefde is een verhaal zonder einde....

Wij bidden voor de broer, (schoon)zussen, tante-zeggers en allen die Lien zullen missen, dat zij mogen ervaren dat die liefde hen blijft omringen met troost en kracht!

Gretha Bregman-Hoving

ACTIVITEITEN

Zang in de kerk

We verwachten dat er de komende periode nog niet gezongen mag worden door gemeenteleden.

We zijn daarom heel blij dat er vrijwilligers zijn die ons met zang en muziek willen begeleiden.

Elke zondag zijn er maximaal drie zangers.

Wilt u ook meezingen? Dat kan.

E-mail de predikante, dan kunnen we u inroosteren.

Ds. Wilma van Rijn

Kom binnen!

In juli en augustus hebben we op woensdagochtend van 10:00 tot 12:00 uur de kerkdeuren geopend. Er was ruimte om een praatje te maken met de predikante, met een vrijwilliger en met elkaar. De kerkzaal was open om te zien hoe het er nu uitziet en om een kaarsje te branden. Hierbij werd uiteraard rekening gehouden met de huidige hygiëne- en afstandsregels. Tot nu toe zijn we erg tevreden met hoe deze ochtenden verlopen. Daarom gaan we hier ook in september mee door.

U bent van harte welkom om binnen te komen!
Elke woensdagochtend van 10:00 tot 12:00 uur.

Ds. Wilma van Rijn

INTERVIEW MET DOMINEE WILMA VAN RIJN

Een bijzondere start van een hopelijk mooie periode in Halfweg-Zwanenburg
Zoiets vreemds bedenkt je niet: kennis willen maken met de leden van je nieuwe gemeente en door een gevaarlijk virus daar amper de kans voor krijgen. Dat overkomt onze nieuwe dominee Wilma van Rijn. Inmiddels woont zij ruim twee maanden in de pastorie en begint zij zich beetje bij beetje onderdeel van onze Protestantse gemeente te voelen. We spraken haar, bij haar thuis in de achterkamer, aan de eettafel, keurig op anderhalve meter afstand.

Aan de hand van haar antwoorden op een aantal vragen maken we kennis met onze nieuwe dominee Wilma van Rijn.

Waarom heb je op onze vacature gereageerd?

‘In de advertentie stond opvallend veel over samenwerking. Die insteek sprak me direct aan. Dus niet met z’n allen naar de dominee kijken en afwachten wat zij of hij doet. Het initiatief moet zowel bij de gemeenteleden als bij de predikant vandaan komen. Bovendien wilde ik wat dichterbij mijn familie in de buurt van Leiden en Voorschoten komen wonen. Samen met mijn vriend Robert heb ik een wandeling door Halfweg en Zwanenburg gemaakt en dat voelde goed. Dat geldt ook voor de website en de aandacht daarin voor zaken buiten de eigen kring zoals oecumene. Tijdens de sollicitatieperiode hebben de beroepingscommissie en ik eerlijk en open met elkaar gesproken. Mij viel op dat die gesprekken van begin af aan ontspannen en to-the-point waren.’

Wat zijn je eerste indrukken van onze gemeente?

‘De eerste indruk is die van een ontspannen gemeente. De mensen zijn warm en eerlijk, hun hart ligt op de tong. Daar houd ik wel van; mensen vertellen me zoals het is. Dat merk ik ook tijdens de inloopochtenden op woensdagmorgen in de kerk. Het is fijn dat gemeenteleden langskomen en mij de gelegenheid bieden hen te leren kennen. Daarnaast krijg ik van hen ook weer namen door van gemeenteleden die mijn extra aandacht nodig hebben. Fijn dat het zo werkt. Ik heb natuurlijk door corona een rare entree gemaakt. We hebben samen gezocht naar de beste methode om gemeenteleden gedurende deze bijzondere tijd op een veilige manier kennis met mij te laten maken. Mensen kunnen mij trouwens ook bellen, appen of mailen om langs

te komen of thuis bezoek van mij te krijgen. Laten we kijken hoe het loopt; ik ben niet zo'n planmatige en systematische werker...'

Wilma van Rijn: 'Ik wens ons samen als gemeente een mooie en gezegende tijd toe.'

Hoe is de samenwerking met het kerkbestuur?

'Tot nu toe (begin augustus) heb ik alleen nog met de leden van het moderamen gesproken. De kerkenraad is als groep nog te groot om te mogen vergaderen. Dat is

het lastige van corona: het is nog steeds een gezamenlijke zoektocht in een soort lege tijd. Niemand heeft hier ervaring mee. Hopelijk kunnen we hieruit aftastend toch iets moois opbouwen.'

Wat heb jij de gemeente te bieden?

'Vooral het enthousiasmeren van mensen. Ik vind het leuk om ieders talent en handleiding te vinden. Mensen betrekken binnen de gemeente, zoeken naar een balans tussen nieuwe wegen en oude vertrouwde tradities. Door samen te werken en elkaar te helpen groeien. Natuurlijk moeten we eerst even aan elkaar wennen. Geen haast.'

Welke speerpunten heb je voor de komende tijd?

'Eerst ga ik de gemeente en het dorp beter leren kennen. Ik hoor namelijk eerst graag waaraan behoefte bestaat. Ik heb wel wat concrete plannen. Hopelijk lukt het om met een groep mensen geregeld samen te koken en te eten in onze kerk. Dan ontstaan toch de beste gesprekken? Een ander idee is de zogenaamde Verjaardagmiddag. In Den Helder nodigden we elk kwartaal gemeenteleden uit van 78 jaar en ouder die in het afgelopen kwartaal jarig waren voor een gezellige middag in de kerk. Om met taart en koffie en een leuke activiteit elkaars verjaardag te vieren. De ontmoeting stond centraal, ook voor mensen die zondags niet meer naar de kerk konden komen. Het was daar een groot succes. Voor mij als dominee was het een mooie gelegenheid om de oudere gemeenteleden te ontmoeten. Want kun je juist bij de ander niet het aangezicht van God ontdekken? Verder hoop ik dat ik de groep veertigers die Gretha heeft gevormd, kan voortzetten en uitbouwen. Dat is wel een leeftijdscategorie van mensen die een volle agenda hebben. Wat ik de afgelopen jaren heb geleerd is dat je succesvolle activiteiten juist niet te veel en te vaak moet doen, hoe enthousiast iedereen ook is.'

Wat verwacht jij van de gemeenteleden?

'Dat we dingen samen kunnen gaan doen, want gemeente zijn doe je niet alleen. Ik vind het belangrijk dat gemeenteleden met ideeën komen en dat niet allemaal van de kerkenraad en dominee verwachten. Vergelijk het met de gelijkenis van de zaaier: je kan wel zaaien in droog zand, maar je hebt vruchtbare aarde nodig voor resultaat. Daarom hoop ik op een enthousiaste en mentaal fitte gemeente. Een gemeente die openstaat voor nieuwe initiatieven, zoals bijvoorbeeld een Opa- en Omadag, om samen na te denken over je mogelijke rol in de geloofsopvoeding van je kleinkinderen.'

Hoe denk je over oecumene?

'Inmiddels heb ik pastor Fons Litjens al gesproken; een ontzettend aardige en toegankelijke collega. Helaas staat de lokale oecumene nu door corona op een laag pitje. Hopelijk kunnen we het overleg en de activiteiten van de Raad van Kerken dit najaar weer starten. Voor mij is oecumene iets vanzelfsprekends, gebaseerd op veel positieve ervaringen in mijn jeugd.'

Wat gaat er na de coronatijd wat jou betreft meteen gebeuren?

'Als eerste gaan we weer gewone kerkdiensten houden, waarbij iedereen aanwezig kan zijn, waarin we samen zingen en – heel belangrijk – waarin we samen koffie kunnen drinken. Ik vind koffie drinken een heel belangrijk ritueel van de kerkdiensten. Dat is de plek waar we de gemeenschap der heiligen mogen ervaren. Dus complete

erediensten waarin we alles samen doen, elkaar ontmoeten en van elkaars aanwezigheid mogen genieten. Wellicht bij mooi weer ook in de kerktuin gezellig kunnen lunchen. Juist in deze coronatijd worden gewone dingen van vroeger heel bijzonder. Gelukkig mogen we erop vertrouwen dat die tijd terugkomt. Ik wens ons samen als gemeente een mooie en gezegende tijd toe.'

Wie is Wilma van Rijn?

- Leeftijd 32 jaar
- Geboren in Katwijk
- Opgegroeid in Voorschoten
- Theologie gestudeerd aan de PthU in Kampen
- In 2015 afgestudeerd aan de PthU in Groningen
- In 2016 als predikant aan de slag in Den Helder
- Woont samen met Robert Fennell uit Schotland

Dominee Wilma van Rijn met haar vrienden en collega's Klaas Douwes en Margriet van de Bunt.

Ben Broerse

MUTATIES LEDENBESTAND

Verhuisd : Mevr. T.M. Otten-Spienburg van Zwanenburg naar Amsterdam.
Dhr. S. L. Versluis van Zwanenburg naar het buitenland.

Gehuwd : Op 19 juni 2020 dhr. D.B. Meijer met mevr. P. G. Meijer–Mendrik.

Overleden : Op 16 juli 2020 in de leeftijd van 85 jaar, mevr. T.H. Daman-Bernhard.

Leo Bakker, ledenadministratie

DIACONIE

Gelukwensen aan onze jarigen van 75 jaar en ouder in de maand september

1 september	Dhr. T. de Vente
2 september	Dhr. J.J. van Wieringen
2 september	Mevr. C. Kranstauber-van den Broek, 86 jaar
2 september	Mevr. M. Sikkels-de Jong
10 september	Dhr. J. Malipaard Sr., 95 jaar
14 september	Dhr. K.C. Schouten
18 september	Mevr. G. Kortenoeven-Keddeman, 85 jaar
20 september	Dhr. A.N. Bloos
21 september	Dhr. G. Otten
24 september	Dhr. B. Hopman
24 september	Mevr. S.R. de Fouw-van Heerde, 79 jaar

Wilt u niet vermeld worden in ons Kerkblad, meld dit dan aan de ledenadministratie, zie colofon.

Leo Bakker, ledenadministratie

Bericht van het gemeentediaconaat

Wat is de wereld en met name ons eigen land opgeschrikt en totaal veranderd door de coronacrisis. Er zijn heel veel bijeenkomsten komen te vervallen, zoals ook onze geplande Paasviering van 3 april jl., maar ook de bezoeken aan onze senioren waren niet verantwoord. Daardoor hebben onze ouderen veel contact moeten missen. Wel hebben we de Elisabethbode bij velen thuis bezorgd. Ook hebben we met Pinksteren een "Pinkstergroet" bij de trouwe bezoekers van onze bijeenkomsten gebracht of in de bus gestopt.

Gelukkig is het coronavirus momenteel beter onder controle, waar we blij en dankbaar voor zijn. Laten we allen er nog steeds aan meewerken dat het zo zal blijven tot er een vaccin is uitgevonden.

Hierdoor berichten wij ook dat het jaarlijks reisje, dat gepland was op 8 september a.s., om veiligheidsredenen ook niet door kan gaan. Wel hopen we dat we volgend jaar weer van een mooi reisje mogen genieten.

Maar nog belangrijker is dat we onze Kerst als gemeentediaconaat mogen vieren. Laten we hopen en bidden dat dit nare virus wordt overwonnen, overal op aarde en dat wij allen gezond mogen blijven.

Wij wensen u allen heel veel sterkte toe in deze voor iedereen heel nare coronatijd, met de hoop op betere tijden.

Een hartelijke groet, namens het team gemeentediaconaat:

Gré Gijzen, Irma van Elderen en Betsy Geelhoed

KERKRENTMEESTERS

Solidariteitskas en Kerkrentmeesterlijk Quotum 2020

September is de maand dat we u een bijdrage vragen voor de Solidariteitskas en het Kerkrentmeesterlijk Quotum. Wat deze actie inhoudt leest u in de brief die dit jaar bij het Kerkblad is gevoegd. Wij zijn als PKN gemeente verplicht hiervoor jaarlijks een bedrag te betalen. Onze vraag aan u is daarom of u **€ 30,00** zou kunnen en willen meedragen.

Dit jaar vragen wij een **extra bijdrage van bijv. 2,50 of 5,00 euro** voor de recent aangeschafte camera-installatie voor de live stream van de wekelijkse kerkdienst. Deze uitgave was onvoorzien en door de lockdownperiode zijn de inkomsten uit de collectes niet al te hoog geweest. Uw bijdrage is daarom meer dan welkom.

Hierbij wil ik ook alle bezorgers van het Kerkblad bedanken voor het extra werk om deze brieven rond te brengen. Daarnaast wil ik Leo Bakker bedanken voor het printen van de acceptgiro's en Jan en Willy de Waal voor het vele werk om de brieven te kopiëren en verzendklaar te maken.

Mogen wij weer rekenen op **uw solidariteit**? Alvast hartelijk dank voor uw bijdrage.

Namens de kerkrentmeesters,

Cora Gerritse

BAZAAR

Nieuws van de bazaarcommissie

Al jaren is september de maand waarin de commissie druk bezig is met de voorbereiding van de bazaar. Nu, door een onzichtbaar virus genaamd corona, heeft de commissie een stille maand. Als ik terugdenk aan vorige jaren, zoveel vrijwilligers en zoveel sterke vrouwen en mannen die ons geholpen hebben met de voorbereidingen om er een geslaagde dag van te maken, dan voelt dat als heimwee. Bij lekkere oliebolletjes en appelbeignets denk ik aan mevr. Vercouteren en Dita en Henk. Bij taarten en soep aan Simone, Wim en Marij. Het rad met Cora als raddraaier, Gerda, Riet en Marijke achter de galanrietafel, de handwerktafel met Rietje, Iet en Mieke. Ik weet niet hoe het met u is, maar ik ga het ondanks het vele werk echt missen. De verkooptafel, Selma en Corrie. Gré met de loten, Bep en Mieke met prachtige sieraden, de grabbelton van Simon, het speelgoed met Irma of Itie, de boeken met Dirk, mevr. Wildeman en Gré. Bij elektra Wim en Henk Jan en het waterlooplein niet te vergeten met Ria, Corrie, Ellen en

Marg. Pieter, Dick en Arjenne aan de geldtafel, radvoorbereiders Leni, Janneke en Marjolein. Linda, Melissa, en Demy achter het lotenbord. De plankjesverkopers Jaap, Onno, Juliëtte, Cors, Lucas en Fokko.

Al het mooie fruit, de zakjes levensmiddelen, o wat gaan wij dat alles missen.

Maar wij laten de moed niet zakken en zijn druk bezig om spullen op een moderne manier aan de man te brengen. Het is veel werk, maar het loopt goed en we maken een hoop mensen blij.

Mevr. Vercouteren heeft sokken gebreid. U kunt ze bij mij bestellen voor 7,50 euro per paar.

Op donderdag 3 september kunt u spullen inleveren van 9.30 tot 10.30 uur.

Wij nemen geen boeken aan tot na de boekenmarkt. Ik hoop dat wij die t.z.t. kunnen houden.

Als u op zoek bent naar serviesgoed, glazen, speelgoed, kerstspul, kleding, koffiezet-apparaat, patatpan of een mooie vaas etc., kom langs of laat het ons weten en wij brengen het bij u thuis.

Als u niets nodig hebt en u wilt wat geven, dan kunt u ook iets doneren op rek.nr.: NL21 RABO 0324 6648 85 t.n.v. kerkrentmeesters protestantse gemeente, o.v.v. . BAZAAR.

Tot slot willen wij alle medewerkers en alle goede gevers, die ons jaar op jaar geholpen hebben om er een feest van te maken, nog eens heel hartelijk bedanken en wie weet volgend jaar weer een bazaar.

Andere jaren eindigde ik met u allen een fijne bazardag te wensen, maar dit jaar is alles anders. Dit jaar wensen wij u allen gezondheid toe en spreken wij de hoop uit dat u goed door deze moeilijke tijd komt.

Hartelijke groet, namens de bazaarcommissie:

Margreet Smit

DIVERSEN

Bedankt

Mede namens mevr. H. Reijnhout-Zuiderveld, vanuit de Janskliniek in Haarlem, wil ik u hartelijk bedanken voor de kaarten en wensen die wij mochten ontvangen.

Vriendelijke groeten,

D. Reijnhout

Hartelijk dank voor het mooie boeket bloemen, dat ik mocht ontvangen voor mijn 80ste verjaardag. Ook voor de vele kaarten, mijn huis was een bloemenzee. Prachtig!
Hartelijke groet, *Iet Agterhof*

Aankondiging expositie 'Project Pelgrim'

Beste mensen,

Ik ben de dochter van Arie (Aak) Gehrels en Ada Middelkoop. Mijn vader was initiator van de dauwtrapwandeling en de daaropvolgende duindienst die vanaf 1975 tijdens Hemelvaart in de Waterleidingduinen werd gehouden.

Vorig jaar heb ik een oproep in dit Kerkblad geplaatst om meer informatie te krijgen voor mijn project als beeldend kunstenaar om deze wandeling te reconstrueren.

Enkel van u hebben hierop gereageerd, daar ben ik heel blij om! Op Hemelvaart 2019 heb ik de wandeling gelopen met mijn twee zussen, Annemarie en Marijke.

Dit alles heeft geresulteerd in de expositie '**Project Pelgrim**', in een huisje dat op de route ligt. In de tuin van dit huisje werd als het nodig was tijdens de wandeling een extra rustmoment ingelast. Daarom is het extra bijzonder dat ik daar de expositie kan laten zien.

Voor bekenden van de wandeling en van de omgeving Haarlem/Heemstede: het is het monumentale huisje dat midden op de Zandvoorterweg staat en heet *Het Haringbuys*.

Ik zou het heel leuk vinden wanneer u komt kijken, het is slechts één weekend te zien:

Wanneer? Zaterdag 12 en zondag 13 september

Hoe laat? Van 11-17 uur

Waar? Het Haringbuys

Zandvoorterweg 77, Aerdenhout

(Parkeerplaats aanwezig en er wordt uiteraard rekening gehouden met de maatregelen rondom covid-19)

Margriet Gehrels

NEDERLANDS BIJBELGENOOTSCHAP

brengt de Bijbel dichtbij

Bijbelgenootschap van Guatemala helpt gevangenen op rechte pad

Het werk van de 151 bijbelgenootschappen gaat door, ook nu het coronavirus rondgaat over de wereld. Het Bijbelgenootschap van Guatemala zet zich nog steeds in voor de reclassering van gevangenen, met steun van het Nederlands Bijbelgenootschap (NBG). Saul Sosa, directeur van het Bijbelgenootschap van Guatemala vertelt hoe dat nu gaat.

70% van de Guatemalteken heeft vanwege de coronacrisis geen inkomen, omdat ze hun geld verdienen met 'informeel werk', wat nu meestal onmogelijk is. Al jaren vertrekken veel Guatemalteken om werk te zoeken in Mexico en de Verenigde Staten, met gevaar voor eigen leven. Hoewel er 'slechts' circa 800 coronabesmettingen zijn geteld, zette de president het hele land meteen in quarantaine.

'Die maatregel duurt nu al zo'n twee maanden en maakte dat het bijbelgenootschap zijn kantoor moest sluiten', zegt Saul Sosa. 'Net als veel andere bijbelgenootschappen draagt het bijbelgenootschap van Guatemala zelf ook bij aan projecten door de verkoop van boeken. De verkoop is nu nagenoeg stilgevallen, waardoor de nood extra groot is. Maar ja, die quarantaine was wel nodig. De gezondheidszorg in ons land was al zwak en zou instorten als er een golf van coronapatiënten zou komen. En dan zouden nog meer mensen het land gaan verlaten'.

Thuiswerken

'Meer dan de helft van het personeel werkt thuis', vertelt Sosa. 'Dat mag gelukkig wel. Zo proberen we toch onze boekwinkel vier uur per dag open te houden. Intussen werken collega's en vrijwilligers hard aan nieuwe ideeën waarmee we door kunnen met ons werk. De boodschap van de Bijbel is erg nodig in deze tijd. We danken God dat de projectteams door kunnen gaan met hun werk vanuit huis.'

Inzet voor gevangenen

Met financiële steun van het NBG bezoekt het bijbelgenootschap van Guatemala gevangenen. Sosa: 'Dat werk gaat door. We hebben nu een andere aanpak om de

gevangenen te bereiken. Bezoek mag niet, dus spreken onze kapelaans met de gevangenen per videoverbinding. Ook 'My second chance' voor jonge gevangenen gaat door, nu met behulp van internet, via het schoolplatform. In dit project geven we Bijbelstudies om de jongeren te helpen normen en waarden uit de Bijbel toe te passen in hun leven. We zien daar positieve effecten van; het helpt bijvoorbeeld om met frustraties om te gaan.' EO Metterdaad en het NBG steunen dit project.

Gebod

Ook een ander project dat het NBG steunde, gaat nu via internet: het Grow- and Learn trainingsprogramma voor zondagsscholen.

Als het land 'op slot' blijft, zal de training gegeven worden via Zoom.

Sosa sluit af met de oproep om te bidden voor Guatemala. 'Dat de coronacrisis de armoede niet verergert en dat God ons de gelegenheid geeft om door te gaan met het bijbelwerk. Dat we wijs en creatief inspelen op deze uitdaging, mild voor elkaar zijn en de boodschap van hoop van de Bijbel blijven brengen in een wereld die van slag is. Van mijn kant wens ik alle bijbelgenootschappen toe: Wacht op de HEER, wees dapper en vastberaden, ja wacht op de HEER (Psalm 27:14 NBV).'

Bron: UBS/Nederlands Bijbelgenootschap

